

2021 . 09 . 18

SINGAPORE

HISTORY OF REDEMPTION SEMINAR

สัมนาประวัติศาสตร์การไถ่ 1

History of Redemption Seminar 1

สัมมนาประวัติศาสตร์การไถ่ 1

Redemptive Administration of the Chronicler's Genealogies (1 Chr 6:49-53)

แผนการไถ่ในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระธรรมพงศาวดาร

ลำดับพงศ์พันธุ์ของพระธรรมพงศาวดาร บันทึกไว้ใน 1 พงศาวดาร บทที่ 1-9

(1) ลำดับพงศ์พันธุ์ยอประวัติศาสตร์การไถ่ออกมาเป็นชื่อ ประมาณ 1,159 ชื่อ

บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	รวม
191	161	89	148	60	119	140	128	123	1,159 คน

(2) ประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ที่ย่อเหตุการณ์ไว้ในรูปแบบลำดับพงศ์พันธุ์ในพระธรรมพงศาวดารนี้ ถือว่ามีความยาวมากที่สุด

นี่เป็นบันทึกประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นเวลาประมาณ 3,700 ปี นับจากอาดัม จนถึงการกลับจากการเป็นเชลยในบาบิโลน

1. เนื้อหาของแต่ละบทของลำดับพงศ์พันธุ์ในพระธรรมพงศาวดาร

บทที่ 1	ลำดับพงศ์พันธุ์จากอาดัมถึงยาโคบ (เอซาว)
บทที่ 2	ลำดับพงศ์พันธุ์บุตรของยูดาห์
บทที่ 3	ลำดับพงศ์พันธุ์กษัตริย์แห่งยูดาห์บุตรของดาวิด
บทที่ 4	เผ่ายูดาห์, เผ่าสิเมโอน
บทที่ 5	เผ่ารูเบน, เผ่ากาต, มนัสเสห์ครึ่งเผ่า (จากฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน)
บทที่ 6	ลำดับพงศ์พันธุ์ของเผ่าเลวีและปุโรหิต (1 พศด. 6:50-53; ลำดับพงศ์พันธุ์ของมหาปุโรหิต)
บทที่ 7	เผ่าอิสสาคาร์, เผ่าเบนยามิน, เผ่านัฟทาลี, มนัสเสห์ครึ่งเผ่า, เผ่าเอฟราอิม, เผ่าอาเชอร์
บทที่ 8	ลำดับพงศ์พันธุ์เผ่าเบนยามิน
บทที่ 9	คนที่กลับจากการเป็นเชลย, ลำดับพงศ์พันธุ์ของปุโรหิตและเผ่าเลวี

2. ลักษณะของลำดับพงศ์พันธุ์ในพระธรรมพงศาวดาร

(1) การเน้นเผ่ายูดาห์และเบนยามิน

เผ่ายูดาห์ (บทที่ 2, 4) เผ่าเบนยามิน (บทที่ 7, 8) มีการบันทึกไว้สองครั้ง

① ทำไม?

เมื่อประเทศแยกออกเป็นอาณาจักรยูดาห์ซึ่งอยู่ทางใต้ กับและอาณาจักรอิสราเอลทางตอนเหนือ
ภายหลังการสิ้นพระชนม์ของโซโลมอน ทั้งสองเผ่าอยู่ในอาณาจักรยูดาห์ทางตอนใต้

1 พกษ. 12:21 เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้เรียกประชุมพงศ์พันธุ์ยูดาห์ทั้งหมด และเผ่า
เบนยามินเป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับพงศ์พันธุ์อิสราเอล เพื่อจะเอาราช
อาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน

② การอยู่ในอาณาจักรตอนใต้มีนัยยะสำคัญอย่างไร?

หมายความว่าทั้งสองเผ่ายึดมั่นในพันธสัญญาของพระเจ้า

พันธสัญญาของดาวิดใน 2 ซามูเอล 7:12-13 กล่าวว่าพระเมสสิยาห์จะบังเกิดมาในฐานะพงศ์พันธุ์ของดา
วิด

2 ซมอ. 7:12-13 เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้านอนพักอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะให้บุตรชายคนหนึ่งของเจ้า
เกิดขึ้นสืบต่อจากเจ้าผู้ซึ่งเกิดมาจากตัวเจ้าเองและเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา **13** เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศเพื่อนาม
ของเราและเราจะสถาปนาบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิตย์

③ ทุกสิ่งจะถูกจัดเป็นระเบียบและมั่นคงให้แก่ผู้ที่ยึดมั่นในพันธสัญญา

2 ซมอ. 23:5 เอย พงศ์พันธุ์ของข้าพเจ้าตั้งมั่นอยู่กับพระเจ้านิรันดร์หรือ เพราะพระองค์ทรงกระทำพันธสัญญา
เนื่องนิตยกับข้าพเจ้าไว้ อันเป็นระเบียบทุกอย่างและมั่นคง เพราะพระองค์จะไม่ทรงกระทำให้ความอับถึมและความ
ความปรารถนาของข้าพเจ้าสัมฤทธิ์ผลหรือ

(2) การเน้นลำดับพงศ์พันธุ์ของเผ่าเลวีและปุโรหิต

ลำดับพงศ์พันธุ์ของเผ่าเลวีและปุโรหิตบันทึกไว้สองครั้งในบทที่ 6 และ 9 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 1
พงศาวดาร 6 มี 81 ข้อ และเป็นบทที่ยาวที่สุดในบทที่ 1 ถึง 9 อะไรคือสาเหตุที่บันทึกไว้แบบนี้?

① เผ่าเลวี ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ทั้งหมดในพลับพลาของพระเจ้า

1 พงศาวดาร 6:48 และคนเลวีพี่น้องของเขา ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานทุกอย่างของพลับพลา ของพระนิเวศ
ของพระเจ้า

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการรับใช้คริสตจักรของพระเจ้าในปัจจุบัน

โคโลสี 1:24 บัดนี้ข้าพเจ้าปลื้มปิติในการที่ได้รับความทุกข์ยากเพื่อท่าน ส่วนการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาด
อยู่นั้น ข้าพเจ้าก็รับทนจนสำเร็จในเนื้อหนังของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่พระกายของพระองค์ คือคริสตจักร

② ปุโรหิต ถวายบูชาบนแท่นเผา และบนแท่นเครื่องหอม

1 พงศาวดาร 6:49 แต่อาโรนกับบุตรชายของท่านถวายเครื่องบูชาบนแท่นเครื่องเผาบูชา และบนแท่นเครื่อง
หอม และปฏิบัติงานในอภิสุทธิสถาน และกระทำการลบล้างบาปของอิสราเอล ตามอย่างที่ไม่เสสผู้รับใช้ของ
พระเจ้าได้บัญชาไว้

ทุกวันนี้ เราเป็นปุโรหิตของพระเจ้า

1 เปโตร 2:9 แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการนมัสการและการอธิษฐานของเราต่อพระเจ้า

เราไม่สามารถรับการชำระให้บริสุทธิ์ได้โดยปราศจากพระวาทะและการอธิษฐาน

1 ทิโมธี 4:5 เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่ชำระไว้แล้ว โดยพระวาทะของพระเจ้าและคำอธิษฐาน

(3) ลำดับพงศ์พันธุ์นี้ เชื่อมโยงกับลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซูในมัทธิว 1

(นำเสนออย่างเป็นระบบเป็นครั้งแรกโดย ศจ.อับราฮัม พาร์ค)

หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู (พันธสัญญาเดิม) คือพระธรรมพงศาวดาร

หนังสือเล่มแรกของพันธสัญญาใหม่คือพระธรรมมัทธิว

พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เชื่อมโยงกันอย่างไร

ผ่านทางลำดับพงศ์พันธุ์

ใครคือ “อาปีฮูด” บุคคลสุดท้ายที่ระบุว่าเป็นทายาทของเศรบบาเบลในมัทธิว 1:13?

ตาม 1 พงศาวดาร 3 บุคคลสุดท้ายที่อยู่ในรายชื่อลูกหลานของเศรบบาเบลคือโฮดาวิยาห์

1พศด.3	เศรบบาเบล (ข้อ19)	ฮานันยาห์ (ข้อ19)	เซคานียาห์ (ข้อ21)	เซไมอาห์ (ข้อ22)	เนอารียาห์ (ข้อ23)	เอลีโอนัย (ข้อ24)	โฮดาวิยาห์ (ข้อ24)
มธ. 1	เศรบบาเบล	----->					อาปีฮูด

จากข้อมูลนี้ โฮดาวิยาห์ กับ อาปีฮูด เป็นบุคคลเดียวกัน

โฮดาวิยาห์ คือ *Hodayvahu* (הֹדַיְוָה), ซึ่งแปลว่า “พระสิริของพระเจ้าเป็นเจ้า (พระบารมี)”

อาปีฮูด คือ *Abihud* (אַבִּיהוּד) ในภาษาฮีบรู แปลว่า “พระสิริของพระบิดา (พระบารมี)”

ตามแผนการไถ่และประวัติศาสตร์การไถ่ของพระเจ้า ลำดับพงศ์พันธุ์ของมัทธิว ละเว้นไว้ 5 คน ระหว่างเศรบบาเบลและโฮดาวิยาห์ (อาปีฮูด) เพื่อให้ลำดับพงศ์พันธุ์มีแค่ 14 ชั่วอายุคน

3. ทศนะเรื่องบุตรหัวปีในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระธรรมพงศาวดาร

1 พงศาวดาร 5:1-2 บุตรธนาบุตรหัวปีของอิสราเอล (เขาเป็นบุตรหัวปีก็จริง แต่เพราะเขาได้กระทำให้น้องของบิดาของเขามีมลทิน สิทธิบุตรหัวปีของเขาจึงตกอยู่กับบุตรโยเซฟผู้เป็นบุตรอิสราเอล ดังนั้นธนาจึงได้ขึ้นทะเบียนไว้ใน

สำมะโนครัวเชื้อสายตามสิทธิบุตรหัวปี ² แม้ว่ายูดาห์มีกำลังมากในพวกพี่น้องของตน และเจ้านายองค์หนึ่งก็มาจากเขา แต่สิทธิบุตรหัวปีก็ยังเป็นของโยเซฟ)

(1) รูเบนเป็นบุตรหัวปีทางกายภาพ

แต่เขาเสียสิทธิบุตรหัวปีเพราะเขาทำให้เตียงของบิดาเป็นมลทิน (ปฐมกาล 49:3-4)

ปฐมกาล 35:22 อยู่มาเมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ที่แคว้นนั้น รูเบนไปนอนกับนางบิลฮาห์ภรรยาของบิดา อิสราเอลก็รู้เรื่องนี้ ฝ่ายบุตรชายของยาโคบมีสิบสองคน

(2) โยเซฟเป็นบุตรหัวปีทางฝ่ายวิญญาณ

① ในบทแห่งความเชื่อ ฮีบรู 11 นั้น โยเซฟถูกนับว่าเป็นทายาทแห่งความเชื่อถัดจากยาโคบ

ฮีบรู 11:20-22 เพราะอิสอัคมีความเชื่อ จึงได้ขอพรให้แก่ยาโคบและเอซาว สำหรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า ²¹ เพราะยาโคบมีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อจะตายจึงได้วอพรแก่บุตรทั้งสองของโยเซฟ และได้สั่งการพระเจ้าของเขา เหนือหัวไม้เท้าของท่าน ²² เพราะโยเซฟมีความเชื่อเมื่อกำลังจะตาย จึงได้กล่าวถึงการอพยพของชาวอิสราเอล และสั่งเรื่องกระดูกของท่าน

② โยเซฟไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในลำดับพงศ์พันธุ์ของปฐมกาล

ปฐมกาล 48:5-6

⁵ ส่วนบุตรทั้งสองของเจ้าที่เกิดแก่เจ้าในประเทศอียิปต์ก่อนพอมายาเจ้าในอียิปต์ก็เป็นบุตรของเรา เอฟราอิมและมนัสเสห์จะต้องเป็นของพ่อเหมือนรูเบนและสิเมโอน ⁶ ส่วนบุตรของเจ้าที่เกิดมาภายหลังจะนับเป็นบุตรของเจ้า เขาจะได้ชื่อตามพี่ชายในการรับมรดกของเขา

จากช่วงนี้ โยเซฟไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในลำดับพงศ์พันธุ์ แต่บุตรชายทั้งสองของเขาคือ เอฟราอิม และมนัสเสห์ถูกนับเป็นหนึ่งในอิสราเอลสิบสองเผ่าแทนโยเซฟ

③ ใครคือ “บุตรของเจ้าที่เกิดมาภายหลัง”?

(3) ยูดาห์เป็นบุตรหัวปีตามหนังสือลำดับพงศ์พันธุ์

1 พงศาวดาร 5:2 แม้ว่ายูดาห์มีกำลังมากในพวกพี่น้องของตน และเจ้านายองค์หนึ่งก็มาจากเขา แต่สิทธิบุตรหัวปีก็ยังเป็นของโยเซฟ)

1 พงศาวดาร 4:1 บุตรยูดาห์คือเปเรศ เฮสโรน คารมี เฮอร์ และโซบาล

มัทธิว 1:2 อับราฮัมมีบุตรชื่ออิสอัค อิสอัคมีบุตรชื่อยาโคบ ยาโคบมีบุตรชื่อยูดาห์และพี่น้องของเขา

ตามลำดับพงศ์พันธุ์นั้น พระเยซูเสด็จมาทางเผ่ายูดาห์ แต่ที่จริง พระองค์เสด็จมาโดยไม่มีลำดับวงศ์ตระกูล เพราะพระองค์ทรงปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มัทธิว 1:18 เรื่องพระกำเนิดของพระเยซูคริสต์เป็นดังนี้ คือมารีย์ผู้เป็นมารดาของพระเยซูนั้น เดิมโยเซฟได้สู่ขอหมั้นกันไว้แล้ว ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้วด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

4. การเน้นการลำดับพงศ์พันธุ์ของยาเบส

ในขณะที่ลำดับพงศ์พันธุ์อื่นๆ ในพงศาวดาร มีแต่ชื่อต่อๆ กัน แต่ของยาเบสนั้นมีความพิเศษ เพราะมีรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของเขา

(1) ยาเบสเป็นพงศ์พันธุ์ของยูดาห์

ลำดับพงศ์พันธุ์ในพระธรรมพงศาวดาร เน้นถึงลูกหลานของยูดาห์ โดยเน้นที่ยาเบสมากที่สุด ดังนั้น ยาเบสเป็นบุคคลที่เน้นมากที่สุดในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระธรรมพงศาวดาร

1 พงศาวดาร 4:9-10 ฝ่ายยาเบส เป็นผู้ที่มีเกียรติกว่าพี่น้องทั้งหลายของเขา มารดาของเขาเรียกชื่อเขาว่า ยาเบส กล่าวว่า “เพราะเราคลอดเขาด้วยความเจ็บปวด” **10** ยาเบสทูลพระเจ้าของอิสราเอลว่า “ขอพระองค์ทรงอวยพระพรแก่ข้าพระองค์ และขยายเขตแดนของข้าพระองค์ และขอพระหัตถ์ของพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์ และขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากเหตุร้าย เพื่อมิให้ข้าพระองค์เจ็บใจปวดกาย” และพระเจ้าทรงประสาทตามที่เขาทูล

(2) ยาเบสเป็นตัวแทนของชาวอิสราเอลทั้งหมดที่กลับมากจากการเป็นเชลยในบาบิโลน

ยาเบส	อิสราเอลที่กลับจากบาบิโลน
เกิดมาพร้อมกับความเจ็บปวด (1 พศด. 4:9)	เพิ่งกลับจากบาบิโลน ดินแดนแห่งความปวดร้าว
พระเจ้าตอบตามที่เขาร้องขอ (1 พงศาวดาร 4:10) และเขาก็กลายเป็นผู้มีเกียรติ (1 พงศาวดาร 4:9)	เราสามารถกลายเป็นผู้มีเกียรติได้ เมื่อพระเจ้าประทานตามคำขอของเรา
<คำอธิษฐาน> ① ขอทรงอวยพรแก่ข้าพระองค์ ② และขยายเขตแดนของข้าพระองค์ ③ ขอพระหัตถ์พระองค์อยู่กับข้าพระองค์ ④ ขอรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากเหตุร้าย ⑤ มิให้ข้าพระองค์เจ็บใจปวดกาย	นี่ต้องเป็นคำอธิษฐานของเราด้วย

① “ความเจ็บปวด” ในภาษาฮีบรูคือ *otsev* (אָטצע).

คำนี้ใช้เพื่ออธิบายความเศร้าโศกของชาวอิสราเอลระหว่างที่ตกอยู่ในการเป็นเชลยที่บาบิโลน

อิสยาห์ 14:3 เมื่อพระเจ้าประทานให้เจ้าได้หลุดพ้นจากความเจ็บปวด (אָטצע) ของเจ้า และจากความวุ่นวาย และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้กระทำ

② “มีเกียรติ” คือคำว่า *khaved* (חָבֵד), ซึ่งแปลว่า “มีสง่าราศี”

คำนี้ใช้ในพระสัญญาของพระเจ้าที่จะปลดปล่อยชาวอิสราเอลจากการเป็นเชลยของชาวบาบิโลนและทำให้พวกเขาได้รับเกียรติ

อิสยาห์ 43:4 เพราะว่าเจ้าประเสริฐในสายตาของเรา และได้รับเกียรติ (TQJ) และเรารักเจ้า เราจึงให้คนเพื่อแลกกับเจ้า ให้ชนชาติทั้งหลายเพื่อแลกกับชีวิตของเจ้า

เมื่อเราได้รับการปลดปล่อยจากโลกนี้ซึ่งเปรียบเหมือนบาบิโลนและเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ความเจ็บปวดและความเศร้าโศกทั้งหมดของเราจะสิ้นสุดลง และเราจะได้รับเกียรติ

วิวรณ์ 18:4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ดูก่อน ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น

บทสรุป: เน้นที่พระเยซูคริสต์ มหาปุโรหิตของเรา

(1) โครงสร้างของหนังสือลำดับพงศ์พันธุ์ตามพระธรรมพงศาวดาร

A 1 พงศาวดาร 1:1–54; โลกยุคก่อนอิสราเอล (รากเหง้าของอิสราเอล)

B 1 พงศาวดาร 2:1–2; บรรดาบุตรของอิสราเอล

C 1 พงศาวดาร 2:3–4:23; ยูดาห์—เผ่าของกษัตริย์ดาวิด

D 1 พงศาวดาร 4:24–5:26; เผ่าต่างๆ ของอิสราเอล

E 1 พงศาวดาร 6:1–47; พงศ์พันธุ์ของมหาปุโรหิตและเผ่าเลวี

F 1 พงศาวดาร 6:48–49; หน้าที่ของปุโรหิต

F' 1 พงศาวดาร 6:50–53; มหาปุโรหิต

E' 1 พงศาวดาร 6:54–81; พงศ์พันธุ์ของเลวีในการตั้งถิ่นฐาน

D' 1 พงศาวดาร 7:1–40; เผ่าต่างๆ ของอิสราเอล

C' 1 พงศาวดาร 8:1–40; เบเนยามิน - เผ่าของกษัตริย์ซาอูล

B' 1 พงศาวดาร 9:1a; จำนวนอิสราเอลทั้งหมดที่ได้รับการนับ

A' 1 พงศาวดาร 9:1b–34; การสร้างชุมชนใหม่ของอิสราเอล

(2) การเน้นที่ลำดับวงศ์ตระกูลของมหาปุโรหิตมากที่สุด

① พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค

ฮีบรู 6:20 ที่พระเยซูผู้ทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงรับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ ตามแบบอย่างเมลคีเซเดคนั้น

② ตามแบบอย่างของเมลคีเซเดคีนันคือไม่มีลำดับพงศ์พันธุ์

ฮีบรู 7:1-3 เมลคีเซเดคีนันคือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ได้พบอับราฮัม ขณะที่กำลังกลับมาจากการรบกับกษัตริย์ทั้งหลายนั้น และได้ช่วยพรแก่อับราฮัม ² อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบแห่งของทั้งปวงแก่มเมลคีเซเดค เมลคีเซเดคีนันเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความชอบธรรม ตามความหมายของนามของท่าน และเป็นกษัตริย์แห่งสันติสุข ตามความหมายของชื่อเมืองซาเลม ³ บิดามารดาและตระกูลของท่านไม่มีกล่าวไว้ วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลคีเซเดคีนันแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตชั่วนิรันดร์

③ เพื่อให้มีกายเนื้อหนัง พระเยซูจึงต้องปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มัทธิว 1:18 เรื่องพระกำเนิดของพระเยซูคริสต์เป็นดังนี้ คือมารีย์เป็นผู้เป็นมารดาของพระเยซูนั้น เดิมโยเซฟได้สู่ขอหมั้นกันไว้แล้ว ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้วด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

ดังนั้น สรุปสาระสำคัญคือ พระเยซูไม่มีลำดับพงศ์พันธุ์

④ เราก็ต้องเป็นไปตามแบบอย่างของเมลคีเซเดคด้วยเพื่อเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า

ยอห์น 1:12 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้ เป็นบุตรของพระเจ้า

ยอห์น 3:5 พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่น้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

1 โครินธ์ 12:3 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่านทั้งหลายให้ทราบว่ ไม่มีผู้ใดซึ่งพูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะพูดว่า “ขอให้พระเยซูถูกแช่ง” และไม่มีผู้ใดอาจพูดว่า “พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มัทธิว 10:37-38 ผู้ใดที่รักบิดามารดาหรือภรรยา ก็ไม่มีค่าควรกับเรา และผู้ใดที่รักบุตรชายหญิงยิ่งกว่ารักเรา ผู้นั้นก็ไม่มีค่าควรกับเรา ³⁸ และผู้ใด ที่ไม่รับเอากางเขนของตนตามเราไป ผู้นั้นก็ไม่มีค่าควรกับเรา

2021 . 09 . 18

SINGAPORE

HISTORY OF REDEMPTION SEMINAR

สัมมนาประวัติศาสตร์การไถ่ 2

History of Redemption Seminar 2

สัมมนาประวัติศาสตร์การไถ่ 2

พระเยซูคริสต์ มหาปุโรหิตชั่วนิรันดร์

(1 พศด. 4:9-10)

มหาปุโรหิตคือ *kohen gadol* (כֹּהֵן גָּדוֹל) ในภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า "ปุโรหิตใหญ่ ปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่" และ *kohen rosh* (כֹּהֵן רֹאשׁ) ซึ่งแปลว่า "ปุโรหิตผู้เป็นหัวหน้า"

เลวีนิติ 21:10 "ปุโรหิตที่เป็นผู้ใหญ่ในหมู่พวกพี่น้อง ผู้ถูกเจิมที่ศีรษะด้วยน้ำมัน และผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ที่จะสวมเสื้อยศ อย่าปล่อยผมหรือฉีกเสื้อผ้าของตน"

มหาปุโรหิตในพันธสัญญาเดิมนั้นเป็นเงาถึงพระเยซู ผู้เป็นมหาปุโรหิตที่แท้จริง

ฮีบรู 3:1 เหตุฉะนั้น ดูก่อนท่านพี่น้องอัครทูต ผู้ตอบสนองด้วยกันกับเราในการที่พระเจ้าทรงเรียก จงนึกถึงอัครทูตและมหาปุโรหิตผู้ซึ่งเราเชื่อและรับนั้น คือพระเยซู

พระเยซูคือมหาปุโรหิตเป็นนิรันดร์ของเรา

ฮีบรู 6:20 ที่พระเยซูผู้ทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงรับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิรันดร์ ตามแบบอย่างเมลคีเซเดค

1. มหาปุโรหิตเลือกมาจากมนุษย์

(1) มหาปุโรหิตในพันธสัญญาเดิมเป็นมนุษย์

ฮีบรู 5:1 ฝ่ายมหาปุโรหิตทุกคนก็เลือกมาจากมนุษย์ และแต่งตั้งไว้ให้แทนมนุษย์ ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า คือนำเครื่องบรรณาการและเครื่องบูชาถวาย เพื่อลบล้างบาป

① มหาปุโรหิตเลือกมาจากมนุษย์

ในฮีบรู 5:1 คำว่า "ถูกเลือก" เป็นศัพท์ในรูปปฏิเสธกระทำของคำว่า "ลามบานโน" *λαμβάνω (lambano)*, ซึ่งแปลว่า "ฉวยไว้, เลือกไว้"

② ต้องถวายทั้งเครื่องบรรณาการและเครื่องบูชาลบบาป

ฮีบรู 5:1 ฝ่ายมหาปุโรหิตทุกคนก็เลือกมาจากมนุษย์ และแต่งตั้งไว้ให้แทนมนุษย์ ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า คือนำเครื่องบรรณาการและเครื่องบูชาถวาย เพื่อลบล้างบาป

ฮีบรู 8:3 เพราะว่าพระองค์ทรงตั้งมหาปุโรหิตทุกคนขึ้น เพื่อให้ถวายของกำนัลและเครื่องบูชา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่มหาปุโรหิตผู้นี้จะต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย

(2) พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้ทรงเป็นพระเจ้า ที่มาเกิดเป็นมนุษย์

ยอห์น 1:1 ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่ และพระวาทะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า

ยอห์น 1:14 พระวาหะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา

① ความเป็นมหาปุโรหิตที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง (ไม่เปลี่ยนตัวมหาปุโรหิต)

ฮีบรู 7:12 เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

② มหาปุโรหิตเป็นนิตย์

ฮีบรู 6:20 ที่พระเยซูผู้ทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงรับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ ตามแบบอย่างเมลคีเซเดคนั้น

(3) นัยยะสำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งการไถ่

① มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่เป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

1 ทิโมธี 2:5 ด้วยเหตุว่ามีพระเจ้าองค์เดียว และมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์

② มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่ปราศจากบาป

ฮีบรู 7:27 พระองค์ไม่ต้องทรงนำเครื่องบูชามาทุกวันๆ ดังเช่นมหาปุโรหิตอื่นๆ ผู้ซึ่งตอนแรกถวายสำหรับความผิดของตัวเอง แล้วจึงถวายสำหรับความผิดของประชาชน ส่วนพระเยซูได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว คือเมื่อพระองค์ได้ทรงถวายพระองค์เองต่อพระเจ้า

ฮีบรู 4:15 เพราะว่า เรามีได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป

2 โครินธ์ 5:21 เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

2. มหาปุโรหิตเข้าไปในวิสุทธิสถานปีละครั้ง

(1) เขาเข้าไปเมื่อใด? - ในวันลบบาป วันที่สิบ เดือนที่เจ็ด

ฮีบรู 9:7 แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดโดยไม่เจตนาของประชาชนด้วย

เลวีนิติ 25:9 เจ้าจงให้เปาเขาสัตว์ดังสนั่นในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าจงให้เปาเขาสัตว์ทั่วแผ่นดินในวันทำการลบมลทิน

เลวีนิติ 16:29 “ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรแก่เจ้าทั้งหลายว่าในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าต้องบังคับใจตนเองไม่กระทำการงานสิ่งใด ทั้งตัวชาวเมืองเองหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า

(2) ต้องเข้าไปกี่ครั้ง? – 4 ครั้ง

① ครั้งแรก เขาเข้าไปพร้อมกับกระถางไฟ

เลวีนิติ 16:12 และอาโรนจะเอากระถางไฟที่มีถ่านลุกอยู่มาจากแท่นบูชา ต่อพระพักตร์พระเจ้า และเครื่องหอม
ทูลละเจียดสองกำมือนำเข้าไปภายในม่าน

ข้อนี้บอกว่าเขาจะต้องตาย ถ้าขาดการอธิษฐาน

วิวรณ์ 5:8 เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวสุยสี่สิบสี่คนนั้น ก็ทูลดล่าวลงถวายบังคมพระเมษ
โปดก ทุกคนถือพิณและถือขันทองคำบรรจเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวง (วว. 8:3-5)

สดุดี 141:2 ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และที่ข้าพระองค์ยกมือขึ้น
อธิษฐานเป็นดังเครื่องสัตวบูชาเวลาเย็น

② ครั้งที่สอง เขาเข้าไปพร้อมกับเลือดของวัว

เลวีนิติ 16:14 เขาจะเอาเลือดวัวมาบ้างประพรมที่หน้าพระที่นั่งกรุณาด้วยนิ้ว แล้วจะประพรมที่พระที่นั่งกรุณา
เจ็ดครั้งด้วยนิ้วของเขา

การประพรมด้วยโลหิตเจ็ดครั้งสะท้อนถึงการลบบาปที่ครบถ้วนสมบูรณ์

เลวีนิติ 16:11 “อาโรนจะถวายเป็นเครื่องไถ่บาปของตน และจะทำการลบมลทินบาปตนเองกับ
ครอบครัวของตน เขาจะฆ่าวัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเขาเอง

③ ครั้งที่สาม เขาเข้าไปพร้อมด้วยเลือดของแพะ

เลวีนิติ 16:15 “แล้วอาโรนจะฆ่าแพะอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชาชน และนำเลือดแพะเข้าไปภายใน
ม่าน และเอาเลือดแพะไปกระทำเช่นเดียวกับกระทำเลือดวัว คือประพรมบนพระที่นั่งกรุณาและที่ข้างหน้าพระที่นั่ง
กรุณา

④ ครั้งที่สี่ เขานำกระถางไฟออกมา

เขาจะนำกระถางไฟที่นำเข้าไปครั้งแรกออกมา (*มิชนา Mishnah*, โยมา 5:1; 8:4)

(3) สิ่งที่มาปฐาโรหิตกระทำระหว่างการออกจากห้องอภิสุทธิสถานครั้งที่สามกับการเข้าไปครั้งที่สี่นั้น ได้แก่

① เขาต้องวางมือบนหัวของแพะรับบาป (อาซาเซล)

เลวีนิติ 16:21 และอาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้น และกล่าวคำสารภาพบรรดาบาปของคน
อิสราเอล และการทรยศทั้งหมด และบาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะนั้น และให้คนที่เตรียมมือไว้พร้อมแล้วมานำ
แพะไปปล่อยเข้าถิ่นทุรกันดาร

② เขาจะเปลื้องเครื่องแต่งกายผ้าป่านที่แต่งเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ออก

เลวีนิติ 16:23 “แล้วอาโรนจะเข้ามาในเต็นท์นัดพบ เขาจะเปลื้องเครื่องแต่งกายผ้าป่านชุดที่แต่งเข้าไปในสถาน
ศักดิ์สิทธิ์ออกเสียเก็บไว้ที่นั่น

③ เขาต้องอาบน้ำชำระตัวและสวมใส่เสื้อผ้าของเขา (เครื่องแต่งกายของมหาปุโรหิต)

เลวีนิติ 16:24 และเขาจะชำระตัวในน้ำในที่บริสุทธิ์แล้วสวมเครื่องแต่งกายของตน และเดินออกมาถวายเครื่อง
เผานบูชาของตน และเครื่องเผานบูชาของประชาชน และทำการลบมลทินของตนเองกับประชาชนทั้งหลาย

④ เขาต้องเครื่องเผาบูชา (เครื่องบูชาประจำวัน)

เลวีนิติ 16:24 และเขาจะชำระตัวในน้ำในที่บริสุทธิ์แล้วสวมเครื่องแต่งกายของตน และเดินออกมาถวายเครื่องเผาบูชาของตน และเครื่องเผาบูชาของประชาชน และทำการลบมลทินของตนเองกับประชาชนทั้งหลาย

ยอห์น 13:10 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ผู้ที่อาบน้ำแล้วไม่จำเป็นต้องชำระกายอีก ล้างแต่เท้าเท่านั้น เพราะสะอาดหมดทั้งตัวแล้ว พวกท่านก็สะอาดแล้วแต่ไม่ใช่ทุกคน”

⑤ เขาต้องสวมผ้าป่านใหม่แล้วเข้าไปในอภิสุทธิสถานเป็นครั้งที่สี่ (มิชนา, หนังสือแห่งมรดกของเรา)

(4) นัยยะสำคัญเชิงประวัติศาสตร์แห่งการไถ่

① ขณะที่พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนนั้น ม่านที่ขวางกั้นระหว่างวิสุทธิสถานกับอภิสุทธิสถานนั้นถูกฉีกขาด

มัทธิว 27:50-51 ฝ่ายพระเยซูร้องเสียงดังอีกครั้งหนึ่ง แล้วสิ้นพระชนม์ ⁵¹ และคูเอ็ด ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ตั้งแต่บนตลอดล่าง แผ่นดินก็ไหว ศิลา ก็แตกออกจากกัน

ฮีบรู 10:20 ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกให้เราผ่านเข้าไปทางม่านนั้น คือทางพระกายของพระองค์

② โดยทางพระโลหิตบนไม้กางเขน พระเยซูได้ถวายเครื่องบูชาชัวนิรันดร์ ครั้งเดียวเป็นพอ

ฮีบรู 9:12 พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชัวนิรันดร์

3. มหาปุโรหิตเป็นผู้ปลดปล่อยคนจากเมืองลี้ภัย

(1) เมืองลี้ภัยคืออะไร?

เมืองที่ผู้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาสามารถหนีไปหลบที่นั่น

โยชูวา 20:2-3 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ‘จงกำหนดตั้งเมืองลี้ภัย ซึ่งเราได้พูดกับเจ้าทั้งหลายทางโมเสสแล้วนั้น ³

เพื่อว่าผู้ฆ่าคนที่ได้ฆ่าคนใดด้วยมิได้เจตนาหรือไม่จงใจจะได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านี้จะได้เป็นที่ลี้ภัยของเจ้าเพื่อให้พ้นจากผู้อาฆาต

เราเองก็อาจกลายเป็นผู้ฆ่าคนโดยไม่รู้ตัว เมื่อเราเกลียดชังคนอื่น

1 ยอห์น 3:15 ผู้ใดที่เกลียดชังพี่น้องของตนผู้นั้นก็เป็นผู้ฆ่าคน และท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่า ผู้ฆ่าคนนั้นไม่มีชีวิตนิรันดร์ดำรงอยู่ในเขาเลย

(2) ทางเดียวที่จะออกจากเมืองลี้ภัยได้

→ คือมหาปุโรหิตจะต้องถึงแก่ความตาย

กัณดารวิถี 35:28 เพราะว่าชายผู้นั้นต้องอยู่ในเขตเมืองลี้ภัย จนปุโรหิตใหญ่ถึงแก่ความตาย ภายหลังเมื่อปุโรหิตใหญ่ถึงแก่ความตายแล้ว ผู้ฆ่าคนนั้นจะกลับไปยังแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์อยู่ก็ได้

โยชูวา 20:6 และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชน เพื่อรอรับการพิพากษา จนกว่าปุโรหิตในเวลานั้นสิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้นจึงจะกลับไปยังเมืองของตน ไปบ้านของตน ไปยังเมืองที่เขาจากมานั้นได้

(3) นัยยะสำคัญเชิงประวัติศาสตร์การไถ่

ผู้ฆ่าคนสามารถกลับไปยังบ้านเมืองของตนได้เมื่อมหาปุโรหิตเสียชีวิตแล้ว เราก็เช่นเดียวกัน เราสามารถหลุดพ้นจากความบาปทุกอย่างและเดินทางกลับไปยังแผ่นดินสวรรค์ได้ เพราะพระเยซูผู้เป็นมหาปุโรหิตของเราได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

ยอห์น 14:1-3 “อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย **2** ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย **3** เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอภัยรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย

ฮีบรู 10:21-22 และเมื่อเรามีปุโรหิตใหญ่เหนือหมู่คนของพระเจ้าแล้ว **22** ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยหัวใจเต็มที่มีใจที่ได้รับการทรงชำระให้สะอาดแล้ว และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำบริสุทธิ์

บทสรุป: ในลำดับพงศ์พันธุ์ของมหาปุโรหิตนั้น มีคนอยู่ทั้งหมด 77 ชั่วอายุคน

(1) 77 ชั่วอายุคนในลำดับพงศ์พันธุ์ของมหาปุโรหิต

อาโรน ¹	เอลเออาซาห ²	ฟีเนหัส ³	อาบิฮูวา ⁴	บุคคี ⁵	อูสซี ⁶	เศราหิยาห ⁷
เมราโยท ⁸	อามาริยาห ⁹	อาหิบู ¹⁰	ศาโดก ¹¹	อาหิมาอัธ ¹²	อาซาริยาห ¹³	โยฮานัน ¹⁴
อาซาริยาห ¹⁵	อามาริยาห ¹⁶	อาหิบู ¹⁷	ศาโดก ¹⁸	ซัลลุม ¹⁹	ฮิลคิยาห ²⁰	อาซาริยาห ²¹
เศโรอาห ²²	เยโฮชาดัก ²³	โยชูวา ²⁴	เยโฮยาคิม ²⁵	เอลียาซิบ ²⁶	โยยาดา ²⁷	โยฮานัน ²⁸
จาตดูอาห ²⁹	โอนีอัธ I ³⁰	ซีโมน I ³¹	เอลีอาซาร์ ³²	มนัสเสห ³³	โอนีอัธ II ³⁴	ซีโมน II ³⁵
โอนีอัธ III ³⁶	เยสัน ³⁷	เมนเลอาฮ ³⁸	อัลคีมัส ³⁹	โยนาธาน อัฟฟัส ⁴⁰	ซีโมน (III) ธาสซี ⁴¹	ยอห์น ไอร์ คานัส I ⁴²
อริสโตบูลัส I ⁴³	อเล็กซานเดอร์ แจนเนียส ⁴⁴	ไฮร์คานัส II ⁴⁵	อริสโตบูลัส II ⁴⁶	ไฮร์คานัส II ⁴⁷	อันติโกเนส ⁴⁸	อานาเนล ⁴⁹
อริสโตบูลัส III ⁵⁰	อานาเนล ⁵¹	เยชู ⁵²	ซีโมน ⁵³	มัทธิเยส ⁵⁴	โยอาซาร์ ⁵⁵	เอลเออาซาร์ ⁵⁶
เยชู ⁵⁷	โยอาซาร์ ⁵⁸	อันนาส ⁵⁹	อิซมาเอล ⁶⁰	เอลีอาซาร์ ⁶¹	ซีโมน ⁶²	โยเซฟ คยาฟัส ⁶³
โยนาธาน ⁶⁴	อีโอฟิลัส ⁶⁵	ซีโมน คานเธรัส ⁶⁶	มัทธิเยส ⁶⁷	เอลีโอนีเยส ⁶⁸	เจซีฟัส ⁶⁹	อานาเนียส ⁷⁰
อิซมาเอล ⁷¹	โยเซฟ คาบี ⁷²	อันนาส II ⁷³	เยชู ⁷⁴	เยชู ⁷⁵	มัทธิเยส ⁷⁶	ฟานนีอัธ ⁷⁷

(2) 77 ชั่วอายุคนในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซูผู้เป็นมหาปุโรหิต (ลูกา 3:23-28)

เยชู ¹	โยเซฟ ²	เอลี ³	มัทธิอา ⁴	เลวี ⁵	เมลคี ⁶	ยานนาย ⁷
โยเซฟ ⁸	มัทธิอา ⁹	อาโมส ¹⁰	นาฮูม ¹¹	เฮสลิ ¹²	นักกาย ¹³	มาอัท ¹⁴

มัทธิว ¹⁵	เซเมอิน ¹⁶	โยเซฟ ¹⁷	โยดา ¹⁸	โยอานัน ¹⁹	เรธา ²⁰	เศรบบาเบล ²¹
เซอัลทิเอล ²²	เนรี ²³	เมลคี ²⁴	ฮัดดี ²⁵	โคซาม ²⁶	เอลมาตาม ²⁷	เออร์ ²⁸
โยชูวา/เยชู ²⁹	เอลีเอเซอร ³⁰	โยริม ³¹	มัทธิว ³²	เลวี ³³	สิเมโอน ³⁴	ยูดา ³⁵
โยเซฟ ³⁶	โยนาม ³⁷	เอลียาคิม ³⁸	เมเลอา ³⁹	เมเลนา ⁴⁰	มัทธิว ⁴¹	นาธาน ⁴²
ดาวิด ⁴³	เจสซี ⁴⁴	โอเบด ⁴⁵	โบอาส ⁴⁶	ศัลโมน ⁴⁷	นาห์เชน ⁴⁸	อัมมีนาดับ ⁴⁹
อานี ⁵⁰	เยชโรน ⁵¹	เปเรส ⁵²	ยูดา ⁵³	ยาโคบ ⁵⁴	อิสอัค ⁵⁵	อับราฮัม ⁵⁶
เทรา ⁵⁷	นาโฮร์ ⁵⁸	เซรูก ⁵⁹	เรอู ⁶⁰	เปเลก ⁶¹	เอเบอร ⁶²	เซลา ⁶³
เคนัน ⁶⁴	อารปาชาด ⁶⁵	เซม ⁶⁶	โนอาห์ ⁶⁷	ลามะค ⁶⁸	เมธูเศลาห์ ⁶⁹	เอโนค ⁷⁰
ยาเรด ⁷¹	มาหะลาเลล ⁷²	ไคนัน ⁷³	เอโนช ⁷⁴	เซท ⁷⁵	อาดัม ⁷⁶	พระเจ้า ⁷⁷

(3) การจัดการแผนงานแห่งการไถ่

① พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตยตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค

ฮีบรู 6:20 ที่พระเยซูผู้ทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงรับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย ตามแบบอย่างเมลคีเซเดคนั้น

สดุดี 110:4 พระเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ “เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย ตามอย่างของเมลคีเซเดค”

② มหาปุโรหิตจะทำหน้าที่แทนคนอิสราเอลทั้งหมด และมีหน้าที่เปรียบเหมือนตะเกียงที่ต้องส่งให้

ประชาชนเห็นทางที่ถูกต้องโดยพระวอนะของพระเจ้า แต่มหาปุโรหิตส่วนใหญ่ไม่ได้ทำหน้าที่นี้

เลวีนิติ 24:3-4 ภายในเต็นท์นัดพบข้างนอกม่านหีบพระโอวานั้น ให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบตั้งแต่เวลาเย็นจนเวลาเช้าเสมอต่อพระเจ้า ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเจ้า **4** ให้อาโรนจัดประทีปให้เป็นระเบียบ อยู่บนคันประทีปทองคำบริสุทธิ์เสมอเป็นนิตยแต่พระเจ้า

③ มหาปุโรหิตในสมัยของพระเยซูนั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นพยานยืนยันถึงพระเยซูผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตแท้ แต่พวกเขา กลับพากันไปตรึงพระเยซู

มัทธิว 16:21 ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มเผยแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็ม และจะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการจากพวกผู้ใหญ่ และพวกมหาปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์ จนต้องถึงถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่

มาระโก 15:10 เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่า พวกมหาปุโรหิตได้อายัดพระองค์ไว้ด้วยความอิจฉา

มัทธิว 27:20 ฝ่ายพวกมหาปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ ก็ยุยงหมู่ชนให้ขอให้ปล่อยบารับบัส และให้ประหารพระเยซูเสีย

มัทธิว 27:41 พวกมหาปุโรหิตกับพวกธรรมาจารย์และพวกผู้ใหญ่ ก็เยาะเย้ยพระองค์

มัทธิว 15:14 ช่างเขาเถิด เขาเป็นคนนำทางตาบอด ถ้าคนตาบอดนำทางคนตาบอด ทั้งสองจะตกลงไปในบ่อ”

สดุดี 119:18 ขอเบิกตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็น สิ่งมหัศจรรย์จากพระธรรมของพระองค์

1 โครินธ์ 2:10 พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า

วิวรณ์ 10:2 ท่านถือหนังสือเล็กๆ ม้วนหนึ่งซึ่งคลี่อยู่ในมือของท่าน เท้าขวาของท่านยืนอยู่บนทะเล เท้าซ้ายของท่านยืนอยู่บนบก

วิวรณ์ 10:8-11 และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้น ตรงกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงไปรับม้วนหนังสือที่คลี่อยู่ในมือของทูตสวรรค์ องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น” ⁹ ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้น และขอหนังสือม้วนเล็กนั้น ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า “เอาไปเถิด แล้วกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้ามันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง”

¹⁰ ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูตแล้วก็กินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อตกถึงท้องแล้วก็ขม ¹¹ และมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีก เกี่ยวกับชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์”

INSTITUTION CENTERED ON THE WORD OF REDEMPITIVE HISTORY

Berit Theological Seminary And Graduate School

Berit (בְּרִית) means *covenant* in Hebrew. We have been given the calling to the pass on the covenant of the history of redemption in this age. Our online courses are affordable and designed for the busy student who is in ministry. BTS provides world-class Christocentric, Redemptive-historical lectures for church leaders that are accessible anywhere in the world and at any time of day.

Our Campuses

Korea Campus

Available languages: Korean, English, Chinese, Indonesian

- **Website** e.berit.kr
 - **Tel** +82-2-2678-6464
 - **Fax** +82-2-2678-6446
 - **Address** 5F, Huisun B/d, 159, Dangsan-ro, Yeongdeungpo-gu, Seoul, Republic of Korea
- WhatsApp/WeChat +82-10-8695-0299
E-mail berit6464@daum.net

US Campus

Available Languages: English, Spanish

- **Website (English)** berit.us
- **Website (Spanish)** berit.us/es/
- **Tel/WhatsApp (English)** +1-516-633-6271, **WhatsApp (Spanish)** +1-863-242-0779
- **Email** admin@berit.us
- **Facebook (English)** www.facebook.com/berittheologicalseminary
- **Facebook (Spanish)** www.facebook.com/seminariotheologicoberit
- **Address** 4156 E. Oglethorpe Hwy, Hinesville, 31313, Georgia, USA

* USA only

Online Programs

Study Anywhere Online at Affordable Costs

Korea e.berit.kr / USA berit.us

Program		# of Years	Admission Requirements
Bachelor of Biblical Studies (B.B.S)		2 years	High school diploma
Master's	Biblical Studies (M.B.S)	2 years	Bachelor's degree
	Divinity (M.Div)	2 years (Korea) 3 years (USA)	
Doctoral	Biblical Studies (D.B.S)	2 years	M.B.S or M.Div degree from Berit
	Ministry (D.Min)		M.Div degree from Berit or the equivalent from other accredited institutions
Transfer to Ivy Christian College, USA		Can Vary	For those who wish to obtain a Bachelor's degree
Transfer Courses for All Programs		1 year	Contact school
Certificate in Mastering Redemptive History NEW!		1 year	For those who wish to learn the history of redemption

Admission Requirements

1. Application form
2. Diploma or proof of the highest level of education
3. A Letter of Recommendation
4. Transcript (Relevant for transfer students)
5. Submission Method: E-mail, Fax, Mail, Online

History of Redemption (*Heilsgeschichte*), the Overarching Theme That Opens Up the Bible

The Bible was written for the salvation of mankind. When we view every narration in the 66 books of the Bible through the overarching theme of "God's history of salvation," our eyes will be opened to the God's profound will therein.

Dr. Bruce K. Waltke

- World-renowned Old Testament Scholar
- NASB, NIV Translation Committee Member
- Professor Emeritus, Regent College
- Professor Emeritus, Knox Theological Seminary
- Former Professor, Westminster Theological Seminary
- Former Professor, Dallas Theological Seminary

"The greatest tradition of the 2,000-year church history is biblical research and prayer. Rev. Park's ministry has been very faithful to this tradition. I'm very impressed with his ministry and I just delight in his emphasis on the Word of God. Basically, the History of Redemption series was good. I am very impressed with his knowledge of the Bible and his sound theology.

The author's evangelical faith is shown through the series and should be required to be read by many pastors in America."

"Just as God trained Apostle Paul in Arabia for 3 years before He used him, God trained Rev. Abraham Park in Mt. Jiri for 3 years in order to use him throughout the world."

Dr. Warren A. Gage

- Professor Emeritus of Old Testament, Knox Theological Seminary

Author's Profile

- Born in Sariwon, Hwanghe-do, Korea
- B.A. in Corporate Management from Kookmin University
- M.Div. from the Presbyterian General Assembly Theological Seminary
- Honorary D. Min. from Lael College and Graduate School
- Honorary D.D. from Faith Theological Seminary
- Honorary D.D. from Knox Theological Seminary
- Former Moderator of the Hap-dong Conservative General Assembly of the Presbyterian Church in Korea

"Dr. Abraham Park helps us to understand the Bible saying that when we follow the Word, we can obtain eternal life and shine brightly like the lamp. His books are the result of extraordinary studies of the Bible."

Dr. Norman Manohar

· President of Faith Theological Seminary

Dr. Frank A. James III

- Professor of Historical Theology
- President of Biblical Theological Seminary
- Former President of Reformed Theological Seminary

"One simply cannot overstate the importance of Genesis as the foundational paradigm for all Christian thinking. Dr. Abraham Park is to be congratulated for his important and worthy contribution to our understanding of this foundational book. He carefully considers the 10 genealogies of Genesis and employs these genealogies to reveal the core of God's work of redemption in history, which find their ultimate expression in the work of Jesus Christ.

Dr. Abraham Park's book is a journey worth taking. I heartily recommend this insightful work. Read it, study it, pray over it, and then put its wisdom into your life and ministry!"

SINGAPORE

HISTORY OF REDEMPTION SEMINAR